

16 Ιουλίου, 1993

[ΠΙΚΗΣ, ΧΑΤΖΗΤΣΑΓΓΑΡΗΣ, ΝΙΚΗΤΑΣ, ΑΡΤΕΜΗΣ, ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ, Δ/στές]

ΚΥΠΡΙΑΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ, ΜΕΣΩ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ ΚΑΙ ΑΛΛΟΣ,

Εφεσείοντες-Καθ' ων η Αίτηση.

v.

ΗΛΙΑ ΥΨΑΡΙΔΗ ΚΑΙ ΑΛΛΟΥ (Αρ. 2),

Εφεσιβλήτων - Αιτητών.

(Αναθεωρητικές Εφέσεις Αρ. 1468, 1480).

-
- 5 Διπλωματική Υπηρεσία — Διορισμός στη θέση Πρέσβη — Σχέδια Υπηρεσίας — Ερμηνεία και εφαρμογή — Αξιολόγηση προσόντων των υποψηφίων — Διακριτική εξουσία της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας — Ο διορισμός σε δημόσια θέση αποτελεί αφ' εαυτού τεκμήριο για την κατοχή των προβλεπομένων από τα Σχέδια Υπηρεσίας προσόντων.
- 10 Διοικητικό Δίκαιο — Διοικητική απόφαση — Αιτιολογία διοικητικής απόφασης — Μπορεί να συμπληρωθεί από τα στοιχεία του φακέλου των υποψηφίων — Στην περίπτωση ισοδύναμων υποψηφίων δεν παρίσταται ανάγκη ειδικής αιτιολόγησης της απόφασης του διορίζοντος οργάνου.
- 15 Τίτλοι σπουδών — Εφαρμοστέα κριτήρια για την υπόσταση και αναγνώριση πτυχίων — Ο χαρακτηρισμός τίτλου ως πανεπιστημιακού από το ίδρυμα έκδοσής του δεν επισφραγίζει και την αναγνώρισή του.
- 20 Το πρωτόδικο Δικαστήριο ακύρωσε το διορισμό από την Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας (η Επιτροπή) του ενδιαφερομένου μέλους Μ. Ατταλίδη στη θέση Πρέσβη στις προσφυγές υπ' αρ. 738/89 και 739/89 που κατέωρσαν δύο άλλοι διεκδικητές της θέσης οι Η. Υψαρίδης και Φ. Φαίδωνος - Βαντέ. Οι αναθεωρητικές εφέσεις στρέφονται κατά της πιο πάνω απόφασης με αξίωση τον παραμερισμό της και την αποκατάσταση του διορισμού του εφεσείοντα Μ. Ατταλίδη στην πιο πάνω θέση.
- 25 Οι προσφυγές των εφεσιβλήτων εστρέφονταν καταρχήν και κατά του διορισμού του Γ. Λυκούργου στη θέση Πρέσβη. Εγκαταλείφθηκαν όμως κατά τη διαδικασία και απορρίφθηκαν στο βαθμό και έκταση που αφορούσαν το διορισμό αυτό.

Οι λόγοι για τους οποίους ακυρώθηκε ο διορισμός του Μ. Ατταλίδη ήταν οι ακόλουθοι:

α. Στην προσφυγή υπ' αρ. 738/89 για εσφαλμένο αποκλεισμό από την Επιτροπή της υποψηφιότητας του Η. Υφαρίδη λόγω μη κατοχής των απαιτούμενων ακαδημαϊκών προσόντων. 5

β. Στην προσφυγή υπ' αρ. 739/89 για μη αιτιολόγηση της απόφασης της Επιτροπής για την επιλογή του ενδιαφερομένου μέρους έναντι του Φ. Φαίδωνος - Βαντέ ο οποίος ήταν κάτοχος του πρόσθετου προσόντος της γνώσης της γαλλικής γλώσσας.

Αναθεωρητική έφεση υπ' αρ. 1468. 10

Το ερώτημα που εγείρεται στην έφεση σε συσχέτισμό με την πρωτόδικη απόφαση είναι αν τα πτυχία του Η. Υφαρίδη από το ίδρυμα Pacific Western University της Πολιτείας Καλιφόρνιας των Ηνωμένων Πολιτειών Αμερικής συνιστούσαν πανεπιστημιακό δίπλωμα ή τίτλο και κατ' ακολουθία αν ο ίδιος ήταν κάτοχος των ακαδημαϊκών προσόντων που προβλέπονταν από το σχέδιο υπηρεσίας για προαγωγή στη θέση του Πρέσβη. 15

Ο Γενικός Εισαγγελέας υπέβαλε ότι τα στοιχεία στα οποία βάσισε την απόφασή του το δικαστήριο και συγκεκριμένα η επιστολή της Επιτροπής προς τον Γενικό Εισαγγελέα ημερ. 6/4/89 με την οποία ζητούσε νομική καθοδήγηση για την αξιολόγηση των προσόντων του Η. Υφαρίδη επέβαλλε εκ διαμέτρου αντίθετα ευρήματα από τα ευρήματα του πρωτόδικου Δικαστηρίου. 20

Το Ανώτατο Δικαστήριο επέτρεψε την έφεση και αποφάνθηκε ότι η ακύρωση της επίδικης απόφασης από το πρωτόδικο Δικαστήριο δεν ευσταθεί για τους πιο κάτω λόγους: 25

1. Η αναφορά στην απόφαση στο κείμενο της επιστολής της Επιτροπής είναι αποσπασματική ενώ το μέρος που παρατίθεται δεν αποκαλύπτει τις εκτιμήσεις της Επιτροπής για την υπόσταση των πτυχίων που παρέχει το Pacific Western University. 30

2. Η διαπίστωση των προσόντων των υποψηφίων για διορισμό ή προαγωγή στον δημόσιο τομέα συνιστά πτυχή της διοικητικής λειτουργίας και ανάγεται στη διακριτική ευχέρεια του διορίζοντος οργάνου.

3. Η έρευνα της Επιτροπής για τη διακρίβωση της υπόστασης των προσόντων του Η. Υφαρίδη δεν έχει οποιαδήποτε ατέλεια. Με βάση τις πληροφορίες που δόθηκαν από δύο οργανισμούς τα προσόντα που παρέχει το Pacific Western University δεν αναγνωρίζονται ως πανεπιστημιακά προσόντα από κανένα σώμα που είναι επιφορτισμένο με την αξιολόγηση των ακαδημαϊκών προσόντων που παρέχονται από ιδρύματα Τριτοβάθμιας Εκπαίδευσης. 35 40

4. Το γεγονός ότι το Pacific Western University λειτουργούσε βάσει της νομοθεσίας της Πολιτείας της Καλιφόρνιας ως πανεπιστήμιο, δεν σηματοδοτεί από μόνο του και την υπόσταση των πτυχίων τα οποία παρείχε, και ο χαρακτηρισμός τίτλου ως πανεπιστημιακού από το ίδρυμα που το εκδίδει δεν επισφραγίζει και την αναγνώρισή του.

5 Βάσιμο κριτήριο αξιολόγησης ακαδημαϊκών προσόντων συνιστά ο καθορισμός του επιπέδου ακαδημαϊκών προσόντων με αναφορά στην υπόσταση που απολαμβάνουν στη χώρα που εκδίδονται.

6. Η απόφαση του πρωτόδικου Δικαστηρίου ότι η Επιτροπή παρεξέκλινε στην παρούσα υπόθεση από την πάγια τακτική της για την αξιολόγηση των προσόντων του Η. Υψαρίδη είναι εσφαλμένη.

15 Για όλους τους πιο πάνω λόγους η έφεση γίνεται αποδεκτή. Η προσφυγή απορρίπτεται ως απαράδεκτη λόγω απουσίας του συμφέροντος δηλ. της κατοχής των απαιτούμενων προσόντων που θα νομιμοποιούσε τον αιτητή να προσφύγει.

Αναθεωρητική έφεση υπ' αρ. 1480.

20 Η ακύρωση του διορισμού του εφεσείοντα Μ. Ατταλίδη στην προσφυγή υπ' αρ. 739/89 υπό του Φ. Φαίδωνος - Βαντέ οφείλετο στην παράλειψη της Επιτροπής να αιτιολογήσει ειδικά την επιλογή του Μ. Ατταλίδη έναντι του Φ. Φαίδωνος - Βαντέ ο οποίος ήταν κάτοχος του πρόσθετου προσόντος για προαγωγή της καλής γνώσης της Γαλλικής, όπως προνοούσαν τα σχέδια υπηρεσίας.

25 Ο εφεσείων, Ατταλίδης που κατείχε τη θέση του Διευθυντή Υπηρεσίας Διεθνών Σχέσεων στη Βουλή των Αντιπροσώπων διεκδικούσε διορισμό στην επίδικη θέση βάσει της παραγράφου Α του σχεδίου υπηρεσίας που καθιστούσε επιπρόσθετο προσόν την "ικανοποιητική πείρα σε θέματα συναφή με τις δραστηριότητες του Υπουργείου Εξωτερικών". Η απόφαση του πρωτόδικου Δικαστηρίου επισημαίνει ότι δεν γίνεται καμμία αναφορά στα πρακτικά της Επιτροπής που να αποκαλύπτει κατά πόσο διερευνήθηκε αν ο Ατταλίδης κατείχε το προβλεπόμενο πρόσθετο προσόν.

30 Υπεβλήθη εκ μέρους του Γενικού Εισαγγελέα ότι η κατοχή του πρόσθετου προσόντος καταφαίνεται αναντίλεκτα από τα στοιχεία του φακέλλου ενώ η αντίθετη πλευρά υπέβαλε ότι πρέπει να υπάρξει ρητή διαπίστωση για την κατοχή του πρόσθετου προσόντος για να παρέχεται πεδίο για επέμβαση.

35 Σύμφωνα με τα στοιχεία του φακέλλου ο διορισμός στη θέση που κατείχε ο εφεσείων απαιτούσε "πολυμερή μόρφωση και ευρεία γνώση πολιτικών, οικονομικών και διεθνών πραγμάτων" και επίσης τα καθήκοντα της θέσης και η συμμετοχή του εφεσείοντα στην ομάδα εργασίας για το Κυπριακό συνιστούσαν αποδεικτικά στοι-

χεία για πείρα σε θέματα συναφή προς τις δραστηριότητες του Υπουργείου Εξωτερικών.

Το Ανώτατο Δικαστήριο επέτρεψε την έφεση και αποφάνθηκε ότι:

1. Είναι νομολογιακά θεμελιωμένο ότι οι κανόνες της χρηστής διοίκησης επιβάλλουν την εξειδίκευση των λόγων που αντισταθμίζουν το ευεργέτημα του πρόσθετου προσόντος ανθυποψηφίου εκείνου που επιλέγεται. 5

2. Ο διορισμός σε θέση στο δημόσιο αποτελεί αφ' εαυτού τεκμήριο για την κατοχή των προβλεπομένων από το σχέδιο υπηρεσίας προσόντων για διορισμό και επομένως ο διορισμός του εφεσίοντα στη θέση του Διευθυντή Υπηρεσίας Διεθνών Σχέσεων τείνει να τεκμηριώσει ευρεία γνώση πολιτικών, οικονομικών και διεθνών πραγμάτων τομείς που συναρτώνται άμεσα με τις δραστηριότητες του Υπουργείου των Εξωτερικών. 10 15

3. Η παράλειψη της Επιτροπής να κάμει ειδική αναφορά στο θέμα μπορεί εύλογα να υποτεθεί ότι οφείλεται στο αναντίλεκτο γεγονός ότι όπως εφαινότο από τα στοιχεία του φακέλλου ο εφεσίον κατείχε το πρόσθετο προσόν για διορισμό στην επίδικη θέση. 20

4. Και οι δύο υποψήφιοι, όντας κάτοχοι του πρόσθετου προσόντος, ήταν σε ίση μοίρα και κατά συνέπεια δεν παρίστατο ανάγκη ειδικής αιτιολόγησης της επιλογής του ενός έναντι του άλλου.

5. Οι λόγοι για τους οποίους ακυρώθηκε ο διορισμός του εφεσίοντα στην προσφυγή του Φ. Φαίδωνος - Βαντέ δεν ευσταθούν και γι' αυτό παραμερίζονται. 25

Οι εφέσεις επιτρέπονται. Η πρωτόδικη απόφαση παραμερίζεται. Η απόφαση της Επιτροπής για διορισμό του Ατταλίδη στη θέση Πρέσβη επικυρώνεται στην ολότητά της. Δεν εκδίδεται διαταγή για έξοδα. 30

Οι εφέσεις επιτρέπονται χωρίς διαταγή για έξοδα.

Υποθέσεις που αναφέρθηκαν:

Lewis ν. Δημοκρατίας Α.Ε. 522, απόφαση ημερ. 30/5/1989· 35

Χ"Γιάννη-Ιωσήφ & Άλλοι ν. Δημοκρατίας (1991) 3 Α.Α.Δ. 317·

Δημοκρατία ν. Πογιατζή Α.Ε. 1490, απόφαση ημερ. 17/9/1992·

Μάρκου & Άλλοι ν. Δημοκρατίας (1993) 3 Α.Α.Δ. 213·

Τσιόφρα-Καλογήρου & Άλλοι ν. Δημοκρατίας (Συνεκδ. υποθέσεις 569/89, 588/89, 606/89), απόφαση ημερ. 27/6/1991.

Έφεση.

5 Έφεση εναντίον της απόφασης Δικαστή του Ανωτάτου Δικαστηρίου Κύπρου (Δημητριάδης, Δ.) που δόθηκε στις 23 Δεκεμβρίου, 1991 (Προσφυγές αρ. 738/89 και 797/89) με την οποία ακυρώθηκε ο διορισμός του Μ. Ατταλίδη στη θέση Πρέσβη.

10 *Μ. Τριανταφυλλίδης, Γενικός Εισαγγελέας της Δημοκρατίας, Α. Παπασάββας, Εισαγγελέας της Δημοκρατίας και Τ. Πολυχρονίδου (Δ/νίς), Δικηγόρος της Δημοκρατίας Α', για τους εφεσείοντες στην Α.Ε. 1468.*

Α. Παπαφιλίππου και Α. Τιμόθη (κα), για τους εφεσίβλητους.

15 *Κ. Βελάρης, για το ενδιαφερόμενο μέρος.*

Κ. Βελάρης, για τον εφεσείοντα στην Α.Ε. 1480.

Α. Παπαφιλίππου και Α. Τιμόθη (κα), για τους εφεσίβλητους.

20 *Μ. Τριανταφυλλίδης, Γενικός Εισαγγελέας της Δημοκρατίας, Α. Παπασάββας, Εισαγγελέας της Δημοκρατίας και Τ. Πολυχρονίδου (Δ/νίς), Δικηγόρος της Δημοκρατίας Α', για την Κυπριακή Δημοκρατία (Καθ' ων η αίτηση στις Προσφυγές 738/89 και 797/89).*

25 ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ: Την απόφαση του Δικαστηρίου θα δώσει ο Δικαστής Γ. Μ. Πικής.

30 ΠΙΚΗΣ, Δ.: Οι εφέσεις στρέφονται κατά απόφασης Δικαστή του Ανωτάτου Δικαστηρίου βάσει της οποίας ακυρώθηκε, στο πλαίσιο της αναθεωρητικής δικαιοδοσίας του Ανωτάτου Δικαστηρίου, ο διορισμός του Μ. Ατταλίδη στη θέση Πρέσβη. Την ακύρωση επεδίωξαν με τις προσφυγές τους ο Η. Υψαρίδης (Υποθ. 738/89) και Φ. Φαίδωνος-

Βαντέ (Υποθ. 739/89), δύο από τους διεκδικητές της θέσης. Τόσο οι καθ' ων η αίτηση (η Δημοκρατία) όσο και το ενδιαφερόμενο μέρος άσκησαν, με ξεχωριστές ειδοποιήσεις, έφεση με αξίωση τον παραμερισμό της ακυρωτικής απόφασης και αποκατάσταση του διορισμού του Μ. Ατταλίδη. 5

Το αντικείμενο των δύο εφέσεων είναι όμοιο και οι λόγοι που τις στοιχειοθετούν επάλληλοι. Έτσι οι εφέσεις ακούστηκαν μαζί και συγχρόνως.

Οι προσφυγές των εφεσιβλήτων (των επιτυχόντων αιτητών) στρέφονταν καταρχήν και κατά του διορισμού του άλλου διορισθέντος στη θέση Πρέσβη, του Γ. Λυκούργου. Εγκαταλείφθηκαν όμως σε διαφορετικά στάδια της διαδικασίας με επακόλουθο την απόρριψή τους στο βαθμό και έκταση που αφορούσαν το διορισμό του δεύτερου ενδιαφερόμενου μέρους. Έπεται ότι τα επίδικα θέματα περιορίζονται σε εκείνα που αφορούν το διορισμό του Μ. Ατταλίδη. 10
15

Ο διορισμός του εφεσείοντα (Μ. Ατταλίδη) ακυρώθηκε για διαφορετικούς λόγους στις δύο προσφυγές: 20

(α) Στην προσφυγή του Η. Υψαρίδη επειδή η Ε.Δ.Υ. εσφαλμένα απέκλεισε την υποψηφιότητα του αιτητή λόγω μη κατοχής των απαιτούμενων ακαδημαϊκών προσόντων, και

(β) Στην περίπτωση του Φ. Φαίδωνος-Βαντέ επειδή η Ε.Δ.Υ. δεν αιτιολόγησε την απόφασή της για την επιλογή του ενδιαφερόμενου μέρους έναντι του αιτητή ο οποίος κατείχε το προβλεπόμενο από το σχέδιο υπηρεσίας πρόσθετο προσόν της γνώσης της γαλλικής γλώσσας. 25

Οι εφεσείοντες υπέβαλαν ότι αμφότεροι οι λόγοι για τους οποίους ακυρώθηκε η επίδικη διοικητική απόφαση είναι εσφαλμένοι ώστε να δικαιολογείται η ανατροπή της απόφασης η οποία εφεσιβάλλεται. Αντίθετα, οι εφεσιβλήτοι υποστήριξαν την εκκαλούμενη απόφαση ως τεκμηριω- 30

μένη σε όλη την έκτασή της και υπέβαλαν ότι δεν παρέχεται πεδίο για την επέμβαση του δευτεροβάθμιου δικαστηρίου.

- Με την υπό έφεση απόφαση κρίθηκε ότι τα πτυχία του BSc και MSc στις πολιτικές επιστήμες που είχε απονέμει στον Η. Υφαρίδη το Pacific Western University της Πολιτείας Καλιφόρνιας των Ηνωμένων Πολιτειών Αμερικής συνιστούσαν, κάθε ένα από αυτά, πανεπιστημιακό δίπλωμα ή τίτλο, και επομένως ο εφεσίβλητος κατείχε τα προβλεπόμενα από το σχέδιο υπηρεσίας (Παρα. Β(i)) ακαδημαϊκά προσόντα για προαγωγή στη θέση του Πρέσβη. Ο Η. Υφαρίδης ήταν μέλος της διπλωματικής υπηρεσίας με μακρά υπηρεσία στο Υπουργείο των Εξωτερικών. Για προαγωγή στη θέση του Πρέσβη το σχέδιο υπηρεσίας πρόβλεπε την κατοχή πανεπιστημιακού διπλώματος ή τίτλου σε κατάλληλο θέμα μεταξύ των οποίων και οι πολιτικές επιστήμες. Για την καταλληλότητα του θέματος των Πολιτικών Επιστημών δεν τίθεται θέμα. Ό,τι εγείρεται στην έφεση σε συσχέτισμό με την πρωτόδικη απόφαση και πρέπει να επιλυθεί, είναι αν τα πτυχία τα οποία παρέσχε στον αιτητή το εκπαιδευτικό ίδρυμα Pacific Western University συνιστούσαν πανεπιστημιακό δίπλωμα ή τίτλο.

- Ο Γενικός Εισαγγελέας υπέβαλε ότι τα στοιχεία στα οποία βάσισε την απόφασή του το δικαστήριο και συγκεκριμένα η επιστολή της Ε.Δ.Υ. προς τον Γενικό Εισαγγελέα της 6/4/89 με την οποία ζητούσε νομική καθοδήγηση για την αξιολόγηση των προσόντων του Η. Υφαρίδη όχι μόνο δεν δικαιολογούσαν τα συμπεράσματα τα οποία άντλησε το πρωτόδικο δικαστήριο για την πρακτική της Ε.Δ.Υ. αλλά επέβαλλε εκ διαμέτρου αντίθετα ευρήματα. Τόσο μεγάλη είναι η αντινομία μεταξύ των συμπερασμάτων που εξάχθηκαν και εκείνων που εξ αντικειμένου δικαιολογούνται από τα γραφόμενα της Ε.Δ.Υ. ώστε ο Γενικός Εισαγγελέας να πιθανολογήσει το ενδεχόμενο το πρωτόδικο δικαστήριο να περιορίσει τη μελέτη του περιεχομένου της επιστολής μόνο στο απόσπασμα το οποίο παρατίθεται στην απόφαση. Πράγματι η αναφορά στην απόφαση στο κείμενο της επιστολής είναι αποσπασματική ενώ το μέρος που παρατίθεται δεν αποκαλύπτει τις εκτιμήσεις

της Ε.Δ.Υ. για την υπόσταση των πτυχίων που παρέχει το Pacific Western University. Το απόσπασμα αναφέρεται στην πάγια τακτική της Ε.Δ.Υ. να αναγνωρίζει πανεπιστημιακά διπλώματα και τίτλους εφόσον αυτά αναγνωρίζονται από τη χώρα στην οποία εκδίδονται. Με έρεισμα αυτό το μέρος της επιστολής και την πρακτική που αποκαλύπτει σε συνδυασμό με την πιστοποίηση του Επίτιμου Προξένου της Κύπρου στην Καλιφόρνια ότι το Pacific Western University είναι εξουσιοδοτημένο βάσει των νόμων της Πολιτείας της Καλιφόρνιας να παρέχει διπλώματα τριτοβάθμιας εκπαίδευσης (Post Secondary Education) το δικαστήριο έκρινε ότι τα διπλώματα που απέναιμε το εκπαιδευτικό αυτό ίδρυμα στον αιτητή συνιστούσαν πανεπιστημιακά διπλώματα και τίτλους στις πολιτικές επιστήμες.

Στην επιστολή της 6/4/89 η Ε.Δ.Υ. προβαίνει στη διαπίστωση ότι υπάρχει ανομοιομορφία ως προς το ακαδημαϊκό επίπεδο και υπόσταση των διπλωμάτων ή τίτλων που παρέχονται από εκπαιδευτικά ιδρύματα τα οποία λειτουργούν στις διάφορες πολιτείες των Η.Π.Α. η οποία εκπηγάει από την απουσία ομοσπονδιακής ρύθμισης για τα θέματα της παιδείας, τα οποία ανάγονται στην αρμοδιότητα των Πολιτειών. Ο μόνος ασφαλής οδηγός για την αξιολόγηση διπλωμάτων και τίτλων που παρέχονται (διαπιστώνει η Ε.Δ.Υ.) είναι η ταξινόμηση που γίνεται από Οργανισμούς Αξιολόγησης πτυχίων τριτοβάθμιας εκπαίδευσης. Τα σώματα λειτουργούν μεν πάνω σε ιδιωτική βάση έχουν όμως προσλάβει ημιεπίσημο χαρακτήρα λόγω της εγκυρότητάς τους ώστε να αποτελούν και στις Η.Π.Α. τη βάση για την αναγνώριση ακαδημαϊκού προσόντος ως πανεπιστημιακού διπλώματος ή τίτλου.

Η διαπίστωση των προσόντων των υποψηφίων για την πλήρωση θέσης στο δημόσιο ανάγεται στη διακριτική ευχέρεια του διορίζοντος οργάνου και συνιστά πτυχή της διοικητικής λειτουργίας. (Βλ. *Lewis v. Δημοκρατίας* (Α.Ε. 522, αποφασίστηκε στις 30/5/89, Απόφαση πλειοψηφίας). Πεδίο για παρέμβαση του ακυρωτικού δικαστηρίου παρέχεται μόνο εφόσο προκύπτει ότι η εξουσία ασκήθηκε έξω ή κατά παράβαση των κανόνων της χρηστής διοίκησης

- που επιβάλλουν την πρέπουσα διερεύνηση των ουσιωδών γεγονότων καθώς και την άσκηση της εξουσίας για προαγωγή των σκοπών για τους οποίους παρέχεται. Όπως επισημαίνεται στην Lewis "Η διαπίστωση του υπόβαθρου των 5 γεγονότων για την άσκηση της διακριτικής ευχέρειας της Διοίκησης ανάγεται στην αρμοδιότητα του διοικητικού οργάνου".

- 10 Στην προκειμένη περίπτωση δεν διαπιστώθηκε οποιαδήποτε ατέλεια στην έρευνα για τη διακρίβωση της υπόστασης των προσόντων του Η. Υψαρίδη· αντίθετα τεκμηριώνεται από τα στοιχεία του φακέλου ότι αναζητήθηκαν και λήφθηκαν πληροφορίες από κάθε πηγή που θα μπορούσε να φωτίσει το θέμα. Συγκεκριμένα ζητήθηκαν πληροφορίες από,

- 15 (α) Το Ίδρυμα Fulbright,
 (β) Την Κυπριακή Πρεσβεία στην Ουάσιγκτων,
 (γ) Το Συμβούλιο Αναγνώρισης Προσόντων Τριτοβάθμιας Εκπαίδευσης (The Council of Post Secondary Accreditation - C.O.P.A.), και
 20 (δ) Το Ομοσπονδιακό Γραφείο Εκπαιδευτικών και Πολιτιστικών Υποθέσεων (Bureau of Educational & Cultural Affairs).

- Οι πληροφορίες που δόθηκαν από τους τελευταίους δύο οργανισμούς ενέχουν ιδιαίτερη σημασία για τον καθορισμό της υπόστασης των προσόντων που παρέχει το 25 Pacific Western University επειδή αποκαλύπτουν την υπόσταση των τίτλων που παρέχονται στις ιδίες τις Η.Π.Α. Αποκαλύπτεται ότι τα προσόντα που απονέμονται από το εκπαιδευτικό αυτό ίδρυμα της Καλιφόρνιας δεν αναγνωρίζονται ως πανεπιστημιακά προσόντα από κανένα σώμα 30 που είναι επιφορτισμένο με την αξιολόγηση των ακαδημαϊκών προσόντων που παρέχονται από ιδρύματα Τριτοβάθμιας εκπαίδευσης.

Υπό το φως των γεγονότων που είχαν προκύψει στο πλαίσιο της έρευνας της Ε.Δ.Υ. για τη διαπίστωση της υπόστασης των προσόντων που παρέχονται από το Pacific Western University διαφαίνεται ότι τα διπλώματα του Ιδρύματος αυτού,

5

(α) Παρέχονται μετά τη συμπλήρωση σπουδών με αλληλογραφία, και

(β) Δεν τυγχάνουν αναγνώρισης από κανένα σώμα επιφορτισμένο με την αναγνώριση ακαδημαϊκών προσόντων τριτοβάθμιας εκπαίδευσης στις Ηνωμένες Πολιτείες.

10

Το γεγονός ότι το Pacific Western University λειτουργούσε βάσει της νομοθεσίας της Πολιτείας της Καλιφόρνιας ως πανεπιστήμιο δεν σηματοδοτεί αφευατού και την υπόσταση των πτυχίων τα οποία παρείχε.

Ενόψει του συνόλου των γεγονότων τα οποία είχε ενώπιόν της η Ε.Δ.Υ. εύλογα μπορούσε να αχθεί το συμπέρασμα ότι οι τίτλοι σπουδών που απονέμονται από το Pacific Western University δεν αναγνωρίζονται στις Ηνωμένες Πολιτείες ως πανεπιστημιακοί τίτλοι ή διπλώματα.

15

Συγκεκριαλιώνοντας, ο λόγος για τον οποίο ακυρώθηκε η επίδικη διοικητική απόφαση - απόκλιση από την καθιερωμένη πρακτική της Ε.Δ.Υ. για την αναγνώριση πανεπιστημιακών διπλωμάτων - δεν ευσταθεί. Αντίθετα τα στοιχεία στα οποία βασίστηκε το δικαστικό αυτό εύρημα τείνουν να αποδείξουν το αντίθετο. Ο χαρακτηρισμός τίτλου ως πανεπιστημιακού από το ίδρυμα που το εκδίδει δεν επισφραγίζει και την αναγνώρισή του. Τα πτυχία του Pacific Western University δεν αναγνωρίζονται στις Η.Π.Α. ως πανεπιστημιακά διπλώματα. Ο καθορισμός του επιπέδου ακαδημαϊκών προσόντων με αναφορά στην υπόσταση που απολαμβάνουν στη χώρα που εκδίδονται συνιστά βάσιμο κριτήριο αξιολόγησης ακαδημαϊκών προσόντων. Είναι με βάση αυτό το κριτήριο που η Ε.Δ.Υ., στα πλαίσια της πάγιας τακτικής της, αξιολόγησε τα προσόντα του Η. Υφαρίδη και τα έκρινε ότι δεν συνιστούσαν

20

25

30

35

5 πανεπιστημιακά διπλώματα ή τίτλους. Η απόφαση του πρωτόδικου δικαστηρίου ότι η Ε.Δ.Υ. παρεξέκλινε σ' αυτή την υπόθεση από την καθιερωμένη τακτική της είναι εσφαλμένη. Το σφάλμα αυτό ανατρέπει το βάθρο της πρωτόδικης απόφασης αναφορικά με την υποψηφιότητα του Η. Υψαρίδη και επιβάλλει αφενός την αποδοχή της έφεσης και αφετέρου την απόρριψη της προσφυγής του ως απαράδεκτης λόγω απουσίας του συμφέροντος (κατοχή των απαιτούμενων προσόντων) που θα νομιμοποιούσε 10 τον αιτητή να προσφύγει.

Οι λόγοι για τους οποίους ακυρώθηκε ο διορισμός του εφεσεύοντα Μ. Ατταλίδη στην προσφυγή του Φ. Φαίδωνος-Βαντέ δεν είναι ευκρινείς. Αυτοί συνάγονται από το 15 πλιό κάτω απόσπασμα από την πρωτόδικη απόφαση που στοιχειοθετεί την κατάληξη του δικαστηρίου:-

20 "Μετά από προσεκτική μελέτη όλων των πρακτικών των συνεδριάσεων της Ε.Δ.Υ., των σχετικών με την πλήρωση των δύο κενών μόνιμων θέσεων Πρέσβη, διαπίστωση ότι καμιά αναφορά δεν γίνεται στα πρόσθετα προσόντα του αιτητή και ιδιαίτερα στο πρόσθετο προσόν που προβλέπεται από τα Σχέδια Υπηρεσίας ως επιπρόσθετο. Επίσης καμιά αιτιολογία δεν δίδεται από την Ε.Δ.Υ. για την παραγνώριση του επιπρόσθετου προσόντος του αιτητή.

25 Για τους πλιό πάνω λόγους η Προσφυγή Αρ. 797/89 επιτυγχάνει γιατί δεν έγινε η δέουσα έρευνα εκ μέρους της Ε.Δ.Υ., και για έλλειψη αιτιολογίας που είναι αναγκαία σε περίπτωση παραγνώρισης του επιπρόσθετου προσόντος του Σχεδίου Υπηρεσίας."

30 Προκύπτει ότι η επιλογή του Μ. Ατταλίδη κρίθηκε ακροσφαλής επειδή δεν αιτιολογήθηκε ειδικά η προτίμηση του έναντι του Φ. Φαίδωνος-Βαντέ ο οποίος κατείχε το πρόσθετο προσόν για προαγωγή της καλής γνώσης της Γαλλικής. Κατά τα άλλα δεν αμφισβητείται ότι υπό το 35 φως των δεδομένων που προέκυψαν ενώπιον της Ε.Δ.Υ. δεν παρεχόταν λογική ευχέρεια επιλογής του διορισθέντα. Η ακύρωση συναρτάται άμεσα και αποκλειστικά με την

παράλειψη της Ε.Δ.Υ. να εξειδικεύσει τους λόγους επιλογής του Μ. Ατταλίδη έναντι του Φ. Φαίδωνος-Βαντέ.

Σύμφωνα με την παράγραφο Β(ii) του σχεδίου υπηρεσίας καλή γνώση της Γαλλικής συνιστούσε πρόσθετο προσόν για σκοπούς προαγωγής όπως ήταν η περίπτωση του εφεσίβλητου Φ. Φαίδωνος-Βαντέ ο οποίος κατείχε τη θέση Πληρεξούσιου Υπουργού στη διπλωματική υπηρεσία. Είναι θεμελιωμένο όπως άλλωστε βεβαιώνεται και στην απόφαση της ολομέλειας Χ" Γιάννη-Ιωσήφ και Άλλοι ν. Δημοκρατίας (1991) 3 Α.Α.Δ. 317, η οποία αναφέρεται στην πρωτόδικη απόφαση ότι οι κανόνες της χρηστής διοίκησης επιβάλλουν την εξειδίκευση των λόγων που αντισταθμίζουν το ευεργέτημα του πρόσθετου προσόντος ανθυποψηφίου εκείνου που επιλέγεται.

Ο εφεσείων (Μ. Ατταλίδης) ανήκε σε υπηρεσία άλλη από τη διπλωματική και διεκδικούσε διορισμό στη θέση του Πρέσβη βάσει της παραγράφου Α του σχεδίου υπηρεσίας που καθιστούσε "ικανοποιητική πείρα σε θέματα συναφή με τις δραστηριότητες του Υπουργείου Εξωτερικών" επιπρόσθετο προσόν. Ο εφεσείων κατείχε τη θέση του Διευθυντή Υπηρεσίας Διεθνών Σχέσεων στη Βουλή των Αντιπροσώπων. Προβλήθηκε εκ μέρους του ότι ήταν κάτοχος του προαναφερθέντος πρόσθετου προσόντος οπότε δεν παρίστατο ανάγκη ειδικής αιτιολόγησης της επιλογής του έναντι του εφεσίβλητου. Στην απόφαση του δικαστηρίου επισημαίνεται ότι δεν αναφέρεται οτιδήποτε στα πρακτικά της Ε.Δ.Υ. που να αποκαλύπτει κατά πόσο διερευνήθηκε αν ο Μ. Ατταλίδης κατείχε το προβλεπόμενο πρόσθετο προσόν.

Ο κ. Παπασάββας υπέβαλε εκ μέρους του Γενικού Εισαγγελέα ότι από τα στοιχεία του φακέλου καταφαίνεται αναντίλεκτα ότι ο Μ. Ατταλίδης κατείχε το πρόσθετο προσόν. Τούτο τεκμηριώνεται, όπως υποστήριξε, από τα προσόντα που ήταν απαραίτητα για διορισμό στη θέση την οποία κατείχε, τα καθήκοντα της θέσης του, καθώς και την άμεση ανάμειξή του στο χειρισμό του Κυπριακού ως μέλος της ομάδας εργασίας η οποία είχε συστηθεί για το

σκοπό αυτό.

Η κα. Τιμόθη υπέβαλε ότι δεν παρέχεται πεδίο για επέμβαση εφόσον δεν υπάρχει ρητή διαπίστωση ότι ο Μ. Ατταλίδης κατείχε το πρόσθετο προσόν.

5 Διερεύνηση των στοιχείων του φακέλου αποκαλύπτει ότι,

(α) Για διορισμό στη θέση του Διευθυντή Υπηρεσίας Διεθνών Σχέσεων στη Βουλή των Αντιπροσώπων (η θέση την οποία κατείχε ο Μ. Ατταλίδης) απαιτείται "πολυμερής
10 μόρφωση και ευρεία γνώση πολιτικών, οικονομικών και διεθνών πραγμάτων". Σε δύο σχετικά πρόσφατες αποφάσεις του Εφετείου στην άσκηση της δευτεροβάθμιας αναθεωρητικής του δικαιοδοσίας κρίθηκε ότι διορισμός σε
15 θέση στο δημόσιο αποτελεί αφεαυτού τεκμήριο για την κατοχή των προβλεπόμενων από το σχέδιο υπηρεσίας προσόντων για διορισμό. (Βλ. *Δημοκρατία ν. Πογιατζή* (Α.Ε. 1490, αποφασίστηκε στις 17/9/92 - Απόφαση πλειοψηφίας), και *Μάρκου και Άλλοι ν. Δημοκρατίας* (1993) 3
20 Α.Α.Δ. 213. Επομένως ο διορισμός του στη θέση του Διευθυντή Υπηρεσίας Διεθνών Σχέσεων τείνει να τεκμηριώσει ευρεία γνώση πολιτικών, οικονομικών και διεθνών πραγμάτων τομείς που συναρτούνται άμεσα με τις δραστηριότητες του Υπουργείου των Εξωτερικών.

(β) Τα καθήκοντα της θέσης του Διευθυντή Υπηρεσίας Διεθνών Σχέσεων της Βουλής των Αντιπροσώπων συνιστούν αποδεικτικό στοιχείο για πείρα σε θέματα συναφή προς τις δραστηριότητες του Υπουργείου των Εξωτερικών.
25

(γ) Η συμμετοχή του Μ. Ατταλίδη στην ομάδα εργασίας για το Κυπριακό παρείχε άλλο σημαντικό πεδίο για την απόκτηση πείρας σε θέματα συναφή με τις δραστηριότητες του Υπουργείου των Εξωτερικών.
30

Τα στοιχεία του φακέλου αποκαλύπτουν ότι ο Μ. Ατταλίδης κατείχε το πρόσθετο προσόν για διορισμό στη θέση Πρέσβη. Η παράλειψη της Ε.Δ.Υ. να κάμει ειδική αναφορά στο θέμα μπορεί εύλογα να υποτεθεί ότι οφείλεται στο αναντίλεκτο του γεγονότος.

5

Εφόσον και οι δύο υποψήφιοι ήταν κάτοχοι του πρόσθετου προσόντος, δηλαδή του πλεονεκτήματος για διορισμό και προαγωγή αντίστοιχα που προβλέπει το σχέδιο υπηρεσίας, αυτοί ήσαν σε ίση μοίρα και επομένως δεν παρίστατο ανάγκη για ειδική αιτιολόγηση της επιλογής του ενός έναντι του άλλου. (Βλ. *Τσιάρτα-Καλογήρου και Άλλοι ν. Δημοκρατίας* (Συνεκδ. Υποθ. 569/89, 588/89, 606/89, αποφασίστηκε στις 27/6/91). Τέλος διατηρούμε επιφυλάξεις αν η αρχή για ειδική αιτιολόγηση τυγχάνει εφαρμογής όταν τα προσόντα που απαιτούνται από τους υποψηφίους για διορισμό και προαγωγή είναι διαφορετικά όπως στην προκείμενη περίπτωση. Η ειδική αιτιολόγηση σκοπεί στην εξειδίκευση των λόγων που αντισταθμίζουν το πλεονέκτημα που παρέχει το πρόσθετο προσόν για την εκτέλεση των καθηκόντων της πληρούμενης θέσης. Όταν δεν απαιτείται το ίδιο προσόν από ανθυποψήφιο τείνει να εκλείψει και το μέτρο για σύγκριση στο συγκεκριμένο τομέα. Δεν παρίσταται ανάγκη να επεκταθούμε στο θέμα εφόσον δεν είναι απαραίτητο για την απόφασή μας.

10

15

20

25

Καταλήγουμε ότι οι λόγοι για τους οποίους ακυρώθηκε ο διορισμός του εφεσείοντα στο πλαίσιο της προσφυγής του Φ. Φαίδωνος-Βαντέ δεν ευσταθούν και παραμερίζονται. Δεν έχει διαπιστωθεί οποιοσδήποτε άλλος λόγος που να δικαιολογεί την ακύρωση της επίδικης διοικητικής απόφασης οπότε και στην προσφυγή του Φ. Φαίδωνος-Βαντέ δικαιολογείται η επικύρωση του διορισμού του Μ. Ατταλίδη στη θέση του Πρέσβη.

30

Οι εφέσεις επιτρέπονται. Η πρωτόδικη απόφαση παραμερίζεται.

35

Η απόφαση της Ε.Δ.Υ. για διορισμό του Μ. Ατταλίδη στη θέση του Πρέσβη επικυρώνεται στην ολότητά της. Δεν εκδίδεται διαταγή για τα έξοδα.

*Οι εφέσεις επιτρέπονται
χωρίς διαταγή για έξοδα.*